

Rolnummer 429
Arrest nr. 60/92 van 8 oktober 1992

A R R E S T

In zake : de vordering tot gedeeltelijke schorsing van artikel 55 van de wet van 28 juli 1992 houdende fiscale en financiële bepalingen, ingesteld door de b.v.b.a. Agrivita en de b.v.b.a. Miramag Benelux.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit wnd. voorzitter F. Debaedts en voorzitter J. Wathelet, en de rechters D. André, K. Blanckaert, L.P. Suetens, M. Melchior en L. François, bijgestaan door de griffier L. Potoms, onder voorzitterschap van wnd. voorzitter F. Debaedts,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. *Onderwerp van de vordering*

Bij verzoekschrift van 6 augustus 1992, aan het Hof toegezonden bij ter post aangetekende brief van 7 augustus 1992 en ter griffie ontvangen op 10 augustus 1992, wordt de schorsing gevorderd van artikel 55 van de wet van 28 juli 1992 houdende fiscale en financiële bepalingen (*Belgisch Staatsblad* van 31 juli 1992), in zoverre bekrachtigd wordt, met gevolg vanaf de dag van inwerkingtreding, rubriek II van tabel B zoals ze wordt bepaald door artikel 3 van het koninklijk besluit van 17 maart 1992 tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 tot vaststelling van de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde en tot indeling van de goederen en diensten bij die tarieven en het koninklijk besluit van 10 november 1980 tot invoering van een speciale taks op luxe-producten, en waardoor de meststoffen op basis van secundaire elementen onderworpen worden aan het B.T.W.-tarief van 12 procent, door :

1. de b.v.b.a. Agrivita, met maatschappelijke zetel te 2900 Schoten, Zamenhoflaan 24;
2. de b.v.b.a. Miramag Benelux, met maatschappelijke zetel te 2650 Edegem, Verbindingsstraat 31 en met exploitatiezetel te 2930 Brasschaat, De Zwaan 17.

Bij hetzelfde verzoekschrift is beroep tot vernietiging van dezelfde wetsbepaling ingesteld.

II. *De rechtspleging*

Bij beschikking van 10 augustus 1992 heeft de voorzitter in functie de leden van de zetel van het Hof aangewezen conform de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

Bij aangetekende brieven van 24 augustus 1992 is kennisgeving gedaan van het inleidend verzoekschrift aan de in artikel 76, § 4, van de organieke wet vermelde overheden.

Bij beschikking van 1 september 1992 heeft de voorzitter de terechtzitting voor de debatten over de vordering tot schorsing vastgesteld op 17 september 1992.

Van die beschikking is aan de verzoekende partijen en aan de in artikel 76, § 4, van de organieke wet vermelde overheden kennisgegeven bij ter post aangetekende brieven van 1 september 1992.

Op de terechtzitting van 17 september 1992, gehouden onder voorzitterschap van wnd. voorzitter F. Debaedts ter vervanging van voorzitter J. Delva, wettig verhinderd,

- zijn verschenen :

. Mr. D. Lindemans, advocaat bij de balie te Brussel, voor verzoekende partijen;

. Mr. I. Claeys Bouúaert, advocaat bij het Hof van Cassatie, voor de Ministerraad, Wetstraat 16, 1000 Brussel;

- hebben de rechters-verslaggevers K. Blanckaert en M. Melchior respectievelijk in het Nederlands en het Frans verslag uitgebracht;

- zijn voornoemde advocaten gehoord;

- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 62 en volgende van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

III. *Onderwerp van de bestreden bepaling*

Artikel 55 van de wet van 28 juli 1992 houdende fiscale en financiële bepalingen (*Belgisch Staatsblad* van 31 juli 1992) bekrachtigt onder meer het koninklijk besluit van 17 maart 1992 tot wijziging van het hogervermeld koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970.

Het bekrachtigd koninklijk besluit wijzigt onder meer de rubriek II van tabel B in bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20, waarbij kalkmeststoffen en andere meststoffen op basis van calcium en/of magnesium onderworpen worden aan het B.T.W.-tarief van 12 procent.

Blijkens de hoofding van rubriek II van de tabel B gaat het om «meststoffen op basis van secundaire elementen », terwijl de meststoffen in het algemeen krachtens hun opname in de ongewijzigde rubriek XII van tabel A bij hogervermeld koninklijk besluit nr. 20 aan het tarief van 6 procent onderworpen blijven.

IV. *In rechte*

- A -

Ten aanzien van de middelen

A.1. De eerste verzoekende partij, de b.v.b.a. Agrivita, verklaart te handelen in kalkmeststoffen en vooral met het produkt Magkal een belangrijk aandeel op de Belgische meststoffenmarkt verworven te hebben. De verzoekende partij is tegen de Belgische Staat in geding nopens het op de kalkmeststoffen toe te passen B.T.W.-tarief. Bij vonnis van 9 december 1991 van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen is op vordering van de b.v.b.a. Agrivita voor recht gezegd dat het produkt Magkal een meststof is, onderworpen aan het B.T.W.-tarief van 6 %.

De Belgische Staat, die van oordeel was dat de kalkmeststoffen als bodemverbeteraars aan 19 procent te tarifiëren waren, heeft tegen voormeld vonnis hoger beroep ingesteld.

De activiteit van de b.v.b.a. Agrivita is sterk teruggelopen door stopzetting, begin 1991, van de leveringen van het produkt Magkal vanuit Engeland.

De zaakvoerder van voornoemde b.v.b.a. is tevens mede-oprichter van de b.v.b.a. Miramag Benelux, die thans voor het Hof de tweede verzoekende partij is.

De b.v.b.a. Miramag Benelux is opgericht in 1991 en levert een uit Duitsland afkomstige kalkmeststof met aan het produkt Magkal gelijkaardige eigenschappen.

Op vordering van de b.v.b.a. Miramag Benelux heeft de Raad van State, afdeling administratie, bij arrest nr. 39.410 van 18 mei 1992 de tenuitvoerlegging geschorst van rubriek II van tabel B in bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970, zoals gewijzigd bij artikel 3 van het thans door de bestreden bepaling bekrachtigd koninklijk besluit van 17 maart 1992.

A.2. In een eerste middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 6 en *6bis* van de Grondwet, doordat de wetgever met de bestreden bepaling verhindert dat de Raad van State zich zou uitspreken over de aangevoerde onwettigheid van een door die Raad op verzoek van de b.v.b.a. Miramag Benelux reeds geschorste bepaling, en doordat de wetgever retroactief het voordeel van de door de Raad van State uitgesproken schorsing ontnemt door een bekrachtiging met gevolg vanaf de dag van inwerkingtreding van het koninklijk besluit van 17 maart 1992.

Volgens de verzoekende partijen ontnemt de bestreden bepaling hen een essentiële voor alle burgers geldende juris dictionele waarborg, waardoor zij het voorwerp zijn van een ongelijke behandeling die niet objectief verantwoord is, en waarbij in elk geval tenminste vastgesteld moet worden dat het aangewende middel niet redelijkerwijze evenredig is met het beoogde doel, zo dit doel al rechtens aanvaardbaar zou zijn.

In dit verband verwijzen verzoekers naar het arrest van het Hof nr. 16/91 van 13 juni 1991.

A.3. De verzoekende partijen voeren in een tweede middel nogmaals de schending van de artikelen 6 en *6bis* van de Grondwet aan, ditmaal op grond dat met de bestreden bepaling een onderscheid wordt gemaakt tussen « gewone » meststoffen en meststoffen op basis van secundaire elementen, terwijl dit onderscheid, zo het dan al objectief zou zijn, in elk geval niet redelijk kan verantwoord worden bij toetsing aan het doel en de gevolgen van de B.T.W. en aan de redelijkheid van de verhouding tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.

Ten aanzien van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

A.4. In het verzoekschrift voeren de verzoekende partijen aan dat de tenuitvoerlegging van het bestreden onderdeel van artikel 55 van de wet van 28 juli 1992 hen een moeilijk te herstellen nadeel berokkent, nu die bepaling verhindert dat de Raad van State zich ten gronde zou uitspreken over het middel - eveneens geput uit de schending van de artikelen 6 en *6bis* van de Grondwet - dat door de Raad voldoende ernstig werd geacht om de schorsing te bevelen van het door de bestreden wetsbepaling bekrachtigd koninklijk besluit van 17 maart 1992.

De verzoekende partijen wijzen er ook op dat de Raad van State in het schorsingsarrest van 18 mei 1992 reeds heeft bevestigd dat de b.v.b.a. Miramag Benelux door de bepaling die kalkmeststoffen onderwerpt aan het B.T.W.-tarief van 12 procent in plaats van 6 procent een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou lijden, dit gelet op de bijzondere omstandigheden van de zaak en met name het feit dat de voormelde onderneming zich in de beginfase van haar activiteit bevindt.

- B -

B.1. Naar luid van artikel 20, 1°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 dient aan twee grondvoorwaarden te zijn voldaan opdat tot schorsing zou kunnen worden besloten :

- 1° de middelen die worden aangevoerd moeten ernstig zijn;
- 2° de onmiddellijke uitvoering van de bestreden regel moet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kunnen berokkenen.

Daar de twee voorwaarden cumulatief zijn, leidt de vaststelling dat één van die voorwaarden niet is vervuld tot verwerping van de vordering tot schorsing.

Ter beoordeling van de tweede voormelde voorwaarde vereist artikel 22 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 dat de vordering « een uiteenzetting van de feiten waaruit moet blijken dat de onmiddellijke toepassing van de bestreden norm een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen » zou bevatten; het is dus een bewijsvoering ten blijke van het risico van een nadeel en de ernst ervan, die is vereist.

Over het ernstig karakter van de middelen

B.2.1. De bestreden bepaling bekrachtigt het koninklijk besluit van 17 maart 1992, dat door de invoeging van een nieuwe rubriek II in tabel B in bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 het door verzoekers aangeklaagde onderscheid invoert tussen meststoffen in het algemeen, die aan het B.T.W.-tarief van 6 procent onderworpen zijn, en meststoffen op basis van secundaire elementen, die aan het tarief van 12 procent onderworpen worden.

De verzoekende partijen voeren twee middelen aan, waarvan het tweede de schending van de artikelen 6 en *6bis* van de Grondwet aanklaagt, op grond dat het gemaakte onderscheid niet objectief is of in elk geval niet redelijk verantwoord kan worden ten aanzien van het doel en de gevolgen van de maatregel.

Op het eerste gezicht blijkt niet wat een afzonderlijk B.T.W.-tarief voor meststoffen op basis van secundaire elementen, meer bepaald kalkmeststoffen en meststoffen op basis van calcium en/of magnesium, ten opzichte van de meststoffen in het algemeen (B.T.W.-tarief van 6 % op grond van punt XII, 8° van tabel A bij het K.B. nr. 20 van 20 juli 1970) zou kunnen verantwoorden. Er dient trouwens te worden opgemerkt dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift onder meer recente wetenschappelijke studies aanhalen waarin het belang van calcium en magnesium in de voeding van planten naast dat van de «klassieke » meststoffen (stikstof, fosfor en kalium) wordt beklemtoond.

B.2.2. Na het eerste onderzoek van de gegevens waarover het Hof in dit stadium van de procedure beschikt, lijkt het middel dat de schending van de artikelen 6 en *6bis* van de Grondwet aanvoert bij ontstentenis van rechtvaardiging voor het door de bestreden bepaling bekrachtigde onderscheid voldoende ernstig om de schorsing te bevelen.

B.2.3. Wanneer tegen een wetsbepaling meerdere middelen ter ondersteuning van het beroep tot vernietiging worden aangevoerd, volstaat het dat één ervan ernstig wordt bevonden om aan het vereiste van artikel 20, F, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof te voldoen.

Het is niet nodig bovendien na te gaan of ook de andere middelen ernstig zijn.

Over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

B.3.1. De eerste verzoekende partij, de b.v.b.a. Agrivita, voert in het verzoekschrift geen enkel concreet feit aan waaruit blijkt dat de onmiddellijke toepassing van de bestreden bepaling haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou kunnen berokkenen.

B.3.2. Aan de hand van de door de tweede verzoekende partij, de b.v.b.a. Miramag Benelux, aangevoerde feiten blijkt, dat deze onderneming niet alleen een financieel verlies kan lijden, hetgeen in beginsel geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel vormt, maar door de bestreden bepaling riskeert in een ongunstige concurrentiepositie te worden gebracht, die ertoe kan leiden dat zij niet voldoende cliënteel zal behouden of verwerven en in haar bestaan zelf getroffen zal worden vooraleer over het beroep tot vernietiging uitspraak zal gedaan zijn, en derhalve als onomkeerbaar kan worden aangezien.

B.3.3. De tweede verzoekende partij kan door de bestreden bepaling evenwel slechts worden benadeeld voor zover dat daarbij een hoger tarief voor meststoffen op basis van secundaire elementen wordt opgelegd dan voor meststoffen in het algemeen. De schorsing moet dan ook in die mate worden beperkt.

Om die redenen,

Het Hof

schorst, voor zover dat daarbij voor meststoffen op basis van secundaire elementen een hoger tarief wordt opgelegd dan het tarief dat geldt voor meststoffen in het algemeen, te weten 6 procent, artikel 55 van de wet van 28 juli 1992 houdende fiscale en financiële bepalingen, in zoverre bekrachtigd wordt de rubriek II van tabel B zoals bepaald bij artikel 3 van het koninklijk besluit van 17 maart 1992 tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 tot vaststelling van de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde en tot indeling van de goederen en de diensten bij die tarieven en het koninklijk besluit van 10 november 1980 tot invoering van een speciale taks op luxe-producten.

Aldus uitgesproken in het Nederlands, het Frans en het Duits, conform artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 8 oktober 1992.

De griffier,

De wnd. voorzitter,

L. Potoms

F. Debaedts